

Bemærkninger til lovforslaget.

Almindelige bemærkninger.

Ved lovforslaget foreslås nogle ændringer i chokoladeafgiftsloven. Herved imødekommes et ønske fra chokoladebranchen om at fjerne nogle konkurrencemæssige skævheder.

Lov om afgift af chokolade- og sukkervarer m. m. er senest ændret ved § 6 i lov nr. 518 af 13. december 1972 i forbindelse med Danmarks tilslutning til De europæiske Fællesskaber.

Forarbejderne til denne lov findes i Folketings-tidende 1972-73:

Lovforslag	Tillæg A, spalte 1473
1. behandling	Tidende, spalte 536
Udvalgsbetænkningen	Tillæg B, spalte 211
2. behandling	Tidende, spalte 1834
3. behandling	Tidende, spalte 1889.

Lovforslaget vil ikke medføre nogen ændring af afgiftens provenu, der udgør ca. 300 mio kr. årligt, og vil ikke medføre udvidelse af toldvæsenets personale. Der vil være visse éngangsudgifter til administration, som skønsmæssigt anslås til 70.000 kr.

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser.

Til § 1.

Ad nr. 1.

Efter den gældende lovs § 1, stk. 2, nr. 2, jfr. stk. 3, er pulvere bestemt til fremstilling af kakao-drikke og med et indhold af mindre end 50 pct. kakao fritaget for chokoladeafgift. Ved lovforslaget foreslås, at afgiftsfritagelsen begrænses til sådanne pulvere, der indeholder mindre end 30 pct. kakao. I praksis udgør kakaoindholdet i de omhandlede varer normalt 20-25 pct.

Efter § 1, stk. 2, nr. 3, jfr. stk. 3, er andre kakaoholdige mælkeprodukter (end kakao- og chokolademælk) med et kakaoinhold på under 5 pct. afgiftsfritaget. Bestemmelsen blev indføjet ved lovændringen i december 1972. Motiveringen for afgiftsfritagelsen var, at mejeribrugene havde anmodet om at få fjernet hindringer for udviklingen af nye kakaoholdige mælkeprodukter, f. eks. kvarg, budding og fromage, idet man havde henvist til, at disse produkter på grund af deres ringe kakaoinhold ikke ville konkurrere med de afgiftsbelagte chokoladevarer.

Efter lovændringen er der imidlertid fremkom-

met nogle mælkeprodukter (med under 5 pct. kakaoinhold), som i sammensætning og udseende ligger meget nær afgiftsbelagte chokoladevarer, og som tillige markedsføres som chokoladepålæg o. lign.

For at undgå denne ulige konkurrence foreslås, at afgiftsfritagelsen begrænses til at omfatte varer, som ikke efter beskaffenhed eller anvendelse kan betragtes som erstatningsvarer for eller efterligninger af beskattede chokolade- og sukkervarer.

Ad nr. 2, 3 og 4.

Efter den gældende lov skal overtrækschokolade til salg ligesom andre afgiftspligtige varer beskattes ved udleveringen fra den pågældende chokoladefremstillingsvirksomhed. Hvis derimod overtrækschokolade fremstilles i en virksomhed, der producerer f. eks. konsum-is eller kager, og som anvender overtrækket til disse varer, skal der efter loven ikke betales afgift af overtrækket, idet der fra virksomheden ikke udleveres afgiftspligtigt overtræk, men konsum-is og kager, der ikke er omfattet af chokoladeafgiften. Virksomheden skal således betale afgift ved indkøbet af kakaopulver, men ikke af den tilsatte mængde sukker og fedt.

Dette forhold har medført, at iscreme- og biscuitfabrikker kan se en fordel i selv at fremstille chokoladeovertræk fremfor som tidligere at købe det hos en chokoladefabrik.

Hensynet til afgiftsprovenuet og til en konkurrencemæssig ligestilling på dette vareområde taler for, at man går over til at opkræve afgift af den chokolade, der i de pågældende virksomheder anvendes som overtræk ved fremstilling af chokoladeafgiftsfri varer som konsum-is og kager.

Ved lovforslaget foreslås, at virksomheder, der fremstiller overtrækschokolade til de af virksomheden selv fremstillede afgiftsfri varer (konsum-is, kager, biscuits m. v.), registreres hos toldvæsenet, således at de får tilført råvaren afgiftsfrit og i stedet betaler afgift af det færdigfremstillede overtræk. Hvis fremstillingen alene består i, at der til indkøbt afgiftsberigtiget overtrækschokolade er tilsat yderligere fedtstof, skal der ikke ske registrering. Endvidere foreslås afgiftspligten begrænset til egentlig industriel produktion, således at detailbagerier med indtil 3 detailudsalg fritages for registrering. Omsætningen fra sådanne virksomheder er af beskedent omfang, og kontrollen med disse virksomheder ville være uforholdsmæssigt arbejdskrævende.